

16°
INDO-CHINOIS

404

1833

LÔ-TÔ

VÃ HOÀNG
và

VONG-CỔ

MỎI

0,10

16°
Indoch.
1833

Bán sỉ
304 Câymai
CHOLON

Nhiều bài ca coi tay
hay lạ lùng.

m. no 2

2

2

VỌNG CỒ

1. — Như cái bàn tay này trong sách người ta thường gọi rằng Xuyên-văn-quí-chương.
2. — Chắc là không dặng giàu sang, thông minh vui sướng trong buổi sơ niên, người nào có tánh chất thông minh thì trong lòng bàn tay có ba chữ giống hình chữ Xuyên.
3. — Trong buổi sơ niên của ông đây thì ông đâu có biết tại làm sao mà trong lòng ông lo lẫn với ưu phiền.
4. — Ông lo là lo điều này, ý của ông muốn lãnh cái trách nhiệm quân, thần, phụ, tử ông giữ sao cho được vẹn ba giềng, đó là đường tài đạo nó chạy rất vẹn tuyền.
5. — Trong năm 1931, 32-33 cho tới 38 trong tám năm nay tay của ông cầm biết bao nhiêu lá bạc với tiền.

160 Indoch.

404

6. — Nhưng mà nó ra như nước chảy là tại vì cái đường tài đạo này nó không được cản ngan, vì vậy mà ông không được giàu sang.

7. — Ông muốn rõ chừng nào ông sẽ được trở nên một người danh hoa phú túc.

8. — Để tôi tính lại coi 1 mười 2 mười 3 mười 4 mười, chừng lối bốn mươi ngoài, cái đường tài đạo nó chạy ra ngư tứ, có một sợi chỉ nhỏ cản nằm co, đến đây ông cầm cửa mới đặt cho.

9. — Tôi xem qua cái đường trí đạo quang minh của ông thì tôi biết ông là một người ở ăn rất nên trung hậu.

10. — Còn cái đường chỉ nhỏ mà gách sâu đây là trước khổ sở sau được giàu sang, trí mạng song toàn khá khen cho cốt cách khai ngôn như phá thạch, thật là đúng bức hùng anh.

11. — Tôi xem ông đây trắng thì cao bằng phẳng mũi thì lớn mà lại còn rộng trên thiên đình.
12. — Sách có nói Minh đường tướng tâm ngay hậu ông đối cùng lân gia ly hữu ông hằng giữ câu chánh trực với công bình.
13. — Tướng của ông có xấu là xấu điều này, từ tâm can đến nơi phát tế có nổi đường gân trăm trệ trong sách người ta có chê rằng cô độc lang cung.
14. — Sách có câu lang cung cô độc chi văn tắc tử ông đối với người hết lòng thành thật còn người đối cùng ông trước mặt họ giả hình thân thiết sau lưng họ kiếm chước phản ông.
15. — Còn tánh của ông hay rầy vợ la con bởi vậy cho nên nơi mí con mắt của ông có nổi hai sợi gân đỏ hồng hồng.
16. — Người ta thường gọi rằng; hình thê khắc tử bởi vậy cho nên vợ con của ông phải chịu dưới quyền áp chế của đại nhân.

17. — Sách có nói tỷ đầu bạch mã lỗ mũi của ông phân trắng, vàng, đen ba sắc thì hào tài của ông ba phen chìm nổi trong cõi phong trần.

18. — Đường mạng đạo của ông có nhiều chỉ quanh co quắt hời ông sanh ra đời tới bây giờ ông chịu biết bao nhiêu là điều khổ cực với đắng cay, nhờ mạng trời phò hộ người ngay.

19. — Dưới đại đồ sắc bầm bầm ông phải nhớ câu tiểu bát nhãn tắc loạn đại mưu việc nhỏ mà không nhãn nhin rồi việc lớn đâu dặng đặc thành.

20. — Ông ráng giữ chữ : Trái chủ oan gia trung thủy tận, nhiên nhi hoạn họa bất tề tiêu, ông cứ giữ như vậy chẳng bao lâu ông sẽ được giàu sang.

VỌNG CỒ

1. — Tôi đo đoán theo cái lẳng trung ương này nó không đặng ngay, nghĩa là không có nhứt điểm tâm xuân lai vạn vật xuân cũng tỷ như ngư du trường luyện Trương Động.
2. — Ấy là trong bàn tay của anh nó lặn nhẩn quá đi, nhưng mà nó lộ ra cái tánh chất thiên nhiên của anh muốn phiêu lưu nơi đất địa cũng như xưa kia ông Càng long du hạ Giang nam.
3. — Còn cái gò hiếu thảo này đây nó rộng và dài bởi vậy cho nên đường phu tử rất hiếu trung cũng như xưa kia Kiệm thờ cha sớm viếng với khuya hầu.
4. — Còn cái chữ phu thê của anh nó đứng gan thì vợ chồng anh phải cách bứt xa nhau là tại vì anh tuổi Dần sao anh cưới vợ tuổi Thân, chớ anh không nghe người ta nói rằng Dần, Thân, Tỵ, Hợi là tứ hành xung, bộ chắc anh không có đi coi tuổi nên phải chịu cưới lầm.

5. — Đả vậy mà tánh của anh hay chiêu hiền đãi sĩ như Lưu-Bị đời xưa, nhưng ngặt vì anh mang lấy chứng bệnh nghèo.
6. — Anh em cô bác ít tới lui thăm viếng nhà anh cũng tại vì anh mang lấy cái chữ bần, chớ anh không nghe người ta nói rằng : Bần cư nào thị vô nhưn vẫn, còn phú tại lâm sơn hữu viễn thân.
7. — Còn cái đường tâm ý chạy giáp với đường tâm đạo là vì tánh của anh hay can đảm cũng như xưa kia Triệu-tử-Long Đương-dương trường bản rông trong 83 muông binh của Tào-mạnh-Đức.
8. — Nhưng cách 6, 7 năm rồi trong nhà anh có dư hơn bạc chục, rồi anh muốn ăn chơi cờ bạc, vì anh noi theo sách xưa rằng : hoàng thiên bất phụ hảo tâm nhưn ; hiện bây giờ tiền bạc anh đã sạch trơn.
9. — Như tứ đồ tường nầy tôi coi cho anh có trúng thì nói, còn không trúng thì cũng làm ơn ừ dùm đặng cho tôi khỏi mang tiếng coi trật.

10. — Anh cũng không muốn cập sách bảy bà theo phường cảnh hoa lá gió, nhưng anh muốn kiếm một nàng làm bé đặt giữ trước gìn sau.
11. — Tánh của anh không ưa rượu trà hút xách, nhưng anh muốn biết mùi vị nên mỗi bữa uống ít nhạo rượu và hút ít ngao cho đỡ ghiền.
12. — Anh uống rượu rồi không có chưởi bảy bà như người ta đâu, anh có chưởi là chưởi vợ với rầy con, chưởi toàn là việc trong gia đình.
13. — Như tứ đồ tường này đây tôi biết anh món nào cũng không chịu chơi, còn có chơi thì cũng chơi hơi hơi.
14. — Cờ bạc anh không có ham, nhưng hồi đó anh thua nhiều quá nên đập gai tính lấy gai mà lẽ, anh bỏ đánh khía mới đánh cu di, hề gặp sòng bài nào trời đánh anh cũng không chịu đi.
15. — Tôi biết tánh anh làm ơn không khi nào kể, nhưng mà lâu lâu anh sợ người ta quên, nên anh nhắc lại cho người ta tường.

16. — Anh cũng ít nói lão nữa, nhưng anh cũng noi theo đời Tam Quốc Trương-Tùng nói lão với A-Mang gạt Tào-mạnh-Đức xé tan nát cuốn tâm thư, đó là mới nói sơ sơ.
17. — Số của anh có hai vợ để tôi tính lại coi Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Ty, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi anh vì cái tuổi Dần tốt nên anh cũng đặng sống lâu dài.
18. — Anh 86 tuổi thì chết, nhưng số mạng của anh lớn lắm, anh phải cưới một người vợ nữa thì được hưởng phước giàu sang.
19. — Anh à : một vợ thì nằm giường lèo, nếu mà hai vợ thì nằm chèo queo, còn ba vợ chắc là nằm chuồng heo, nhưng số anh phải đó lương thê tại gia thì tánh mạng mới đặng vẹn toàn.
20. — Tôi nói là nói sơ sơ vậy thôi, chớ anh phải tùy cơ mà liệu định, đừng có hững hờ sau phải chịu cực thân.
-

CỒ BẢN BÁT HOÀNG

Phù-Ta bán bánh cam bên Ngô-Việt,
Tiền chỗ của Tru-Vương, người góp ba đồng
Bồng gặp Tần-hơn-Vương, người xưng là tay anh chị
Tại nơi đất Đại-đường, vợ của người là Thoại-Ba
Từ khi sanh ra một trai, đặt tên là ông Trượng
Đắc-Kỷ mới kết đôi, thi đỗ ông Nghè
Ba-Bành có nghề chèo ghe, răng e ăn cướp giựt
Mới gặp chị Sở-Vân, đi bán bánh bò với chuối chiên
Rồi sau gặp tay Vương-Thiện, là thằng ghiền rượu
Làm bạn với Lý-xích-Quày, cầm chày giả gạo
Rồi đập thát Mạnh-lệ-Quân, chuyện ni kết án
Nhờ có Bao-Công, Giảo-Kim làm quan
Thầy kiện mới xong, nhờ Đồng công vụ ấy mới xong
Ông vua Đường cu rưa, Địch-Thành chạy cốt, tợ thể
tên bay •

Thổ-hành-Tôn lừa, Phùng-Mậu đá vô
Quất-Trì chạy đua, Lê-Huê hát bộ
Tôn-Tú làm sộp phơ, Lý-chơn-Tâm nhẩy đầm
Gặp thắng Bí-Trọng, kéo cây đòn cò Thạch-Sanh ca
Triệu-Tử phiên Hớn-Minh, là vì ngủ điểm
Mà không chịu trả tiền, Văn-Tiên bợm hút
Mà chẳng biết ghiền, nhờ tiền Quế-Anh
Nàng đánh sáu-hỏ thật có danh
Dư-Hồng bán bánh canh, Võ-Tòng ăn nóng lạnh
Khổng-Minh khóc ròng, Triệu-Tử đánh bóc với
Trương-Phi
Châu-Xáng sân si với Trịnh-Ân, Tôn-Tần kỳ khôi
Cắn ông vua Đường, lợi giò mé bên tay mặt
Nhờ có ông Tề, từ đây nhắc lại Bá-lý-Hề
Đá cầu với Sa-Tăng, bị thắng Hàng-Phụng đánh
gãy răng
Vụ này lẩn xẩn, Quách-Què kết án xử tử Bàng-
Hong.

LÔ-TÔ VÁ HOÀNG

1. — Cái tình của nàng Hoàng-lệ-Hoa, giá trị càng cao, rõ tiết họ Hoàng, gái xuân như nàng mà đậu Tấn-sĩ, nước non nhà hạnh phúc vẻ vang, số 1 khang.
2. — Thanh-Đề tức giận quày quả ra về, ác phụ chính ghê trong lòng sanh kế, giả dò cúng tế thịt chó làm nhưng, cho bầy biết chừng ăn hết đầu thai, 2
3. — Khen nàng Lệ-Thủy nhan sắc tuyệt trần, công tử muốn gần, bại sản tán gia, 3
4. — Gió thổi năm non thổi lòn hang dễ, tôi cảm thương nàng ngoài Huế dễ đô số 4 vô.
5. — Trương-Phi đại chiến với Tào-a-Mang, quân Tào rượt chạy, chạy qua đầu cầu, bèn dừng chơn lại, nhớ lời của Gia-cát-Lượng, liền lật bầu áo, lấy một cầm nan, bèn dỡ ra coi, không có một chữ, trong lòng tức giận hét lên một tiếng, chun đạp ầm ầm, 5
6. — Chồng tôi là thằng Lạnh, có tánh khùng khùng, kết nghĩa tình chung, nó đại hơn thằng Ngáo, 6

7. — Bạch-Xà với Hắc-Hồ, vưng lịnh của Thanh-Long, sanh tử giữ đồng, đừng có bỏ ai, 7
8. — Đường trào sanh địa huyết, phong ấn sắc tước ma vương, bảo kiệt hiệp bốn phương, phận Giáo-kim độ thám, 8.
9. — Chàng Võ đông Sơ anh hùng đất Việt, thời vận đáng tiếc, gặp lũ Mãn thanh, Triệu-Dũng có danh, Thu Hà đáng kính, 9.
10. — Tệ cho anh Ngô Khởi, ham chức tước công, nửa đêm vào phòng, cầm gươm giết vợ, tội trời nào sợ, đừng thủ cấp lấp công, 10 không.
11. — Nếu anh có ra trận, em tiên biệt chén này; chắc là từ đây, chồng nam vợ bắc, ông tơ ở ngắt, bà nguyệt không thương, 11 đương.
12. — Đời người danh với lợi, so sánh tợ bàn cờ, non sông trời đất rộng, nào phải của riêng ai, 12
13. — Sao em chí quyết, chẳng chịu lấy chồng, khăn khăn một lòng, làm vợ khắp người ta, 13
14. — Anh Võ-đại-Lang anh ôi anh có biết, xin hãy giúp dùm, cho em giết chị Kim Liên, 14 nguyên.

15. — Cám thương anh Tử Kỳ, tiếm đường dị lộ,
Bá nha tiết cầm khóc bạn tri âm, 15.
16. — Nếu anh thương em, sao anh không đi cưới,
đợi lúc em ra đường, anh lại cản ngán, 16 khang
17. — Ngưu Lang chức nữ, cách biệt sông Tương
cam chịu nhớ thương, cùng nhờ nơi đàn qua
rũ nhau tha đá, sắp lại thành cầu, 17 dàu.
18. — Nếu bác muốn cháu, phải tẩy hàm râu, đây
luôn cái đầu, thì cháu mới dám, 18.
19. — Đông Sơ tử trận quàng xát tại nhà, tội nghiệp
chị Thu Hà, phòng không chích bóng, nửa đêm
nằm mộng, ôm trứng gươm linh, 19.
20. — Đêm khuya tỉnh giấc. ôm trứng cái mềm
không, hoảng hốt trong lòng, lục kiếm cùng
phòng, chắc ông cạp ông đông, 20 không.
21. — Mặt đỏ râu dài giống tợ Quang-Công, tánh
Nguy-văn-Thông anh hùng đệ cửu, 21 đủ.
22. — Tiết-nhơn-Quý, phá Ma thiên lãnh, nhờ
Chấn-thiên-cung, Cửu thiên huyền nữ, ứng
cho hai chữ trong cuốn thiên thơ, 2 mươi đơ
23. — Con vượn lìa cây, có ngày con Vượn rũ, anh
mà xa năng, tợ bướm nọ lìa hoa, 23.

24.— Nước chảy hoa trôi, hết xuân rồi tới hạ, em có chồng rồi, tính bảy thu dư, 2 mươi tư.

25.— Để kêu thanh thót, sương đọng đầu cành trực ngó ông trời xanh, hăng nga khuấy dạn, câu chuyện tình chưa cạn, mà trống đã sang năm, 25.

26.— Ai xuôi cho tôi đại, ham việc lấy chồng, trách bảy ông tơ hồng, sao buộc nhảm cho ông lão, 26.

27.— Gió đưa buội chuối, sột sạt tanh bành, ôm duyên đi bán, đất châu thành đều hay, 27.

28.— Anh Hoàn-ngọc-Ấn, ở tại Paris Pháp quốc nghe tin Lệ-Thủy, mất ngọc di truyền, vội vã đi liền, sang qua bên Ấn-độ, nhứt sanh thập tử, dầu chết cũng cam, 28

29.— Dương - bá - Dương bản tên cứu bạn, anh hùng danh rạng, hỏi Ngụy-văn-Thông, nếu thiệt cứng lòng, mấy không trở lại, cái mũi tên thần nầy, tao xạ tại tam tinh, 29.

30.— Vô cùng oán hận, lấp cạn biển đông, dặng trả thù chồng, là chim Tinh-Vệ, nhọc nhằn nào kể, nhưng chẳng thành công, 30 không.

31. — Tiết bấy lâu, đào ao thả cá, mấy thu chầy,
người lạ đến câu, 31 đầu.
32. — Chàng Cao-danh-Tánh, đánh với Mỹ-Duyên
anh kiệt gặp thuyền duyên anh hùng lắm mắc
cở, 3 mươi đơ.
33. — Nếu trung cùng chúa, mất nghĩa cùng chồng
biển rộng minh mông, cống hồ cam chịu là
Kiều-nguyệt-Nga, 33.
34. — Bà Chung-vô-Diệm, lúc hội kỳ bàn, đánh cờ
với Hầu-Anh, cờ thua mất nước, bà liền tỉnh
trước, liền hóa đào tiên, Hầu-Anh thấy liền,
nước cờ lộn xộn, 34.
35. — Anh Trần-quảng-Lợi, chẳng nghĩ đệ huynh,
vì một chữ tình, Danh-Tánh bị đâm, 35.
36. — Âu-châu đại chiến, chồng thiếp sang tây,
thiếp ở phòng này, giữ lòng trinh tiết, giữ dạ
tiết trinh, vì một chữ tình, sau sẽ hiệp nhau, 36.
37. — Đồ-Lư công-chúa, chúm chiêm cười duyên,
má nùng đồng tiền, có ý dụ trai, 37.
38. — Kiếp tiên mắc đọa, chàng nhái xuống phàm,
phận thấp không cam, đòi đi cưới vợ ông vua
mắc cở làm khó cho chàng, 38 khang.

39. — Nhiều phen vùng vẫy, với bọn cướp Thanh-Long, nhỏ sức to lòng, Lục-tặc trung tín, 39.
40. — Trương-Phi thủ thành, đang nằm xem sách, nghe quân ó la, Triệu-Tử đầu Tào, chàng bèn tức giận, xà mâu hờm sẵn, chờ Tử hồi binh, chàng đâm một cái, Triệu-tử-Long bèn kẹ, dưới cần nói rằng, có chứng một vị phu nhưn 40 tron.
41. — Giảo-Kim gặp vận, làm chúa như chơi, đến lúc hết thời, cũng huờn thắng dốt, 41.
42. — Tôn-Tần anh tài oai danh rền sáu nước chẳng ham quờn trước, về động Thiên thai, 42.
43. — Chồng em mới chết, hương khói chưa tan chẳng trợn đá vàng, sao đành cải giá 43.
44. — Cái nghề ăn trộm là người chôn mà chưa chết, còn đập đến bình ghiền, như người chết mà chưa chôn, 44.
45. — Mục-Liên nhớ mẹ, xuống ngục dò thăm, thấy mẹ bị cầm, dạ tợ kim châm, 45.

Số nhì tiếp tới 90

In tại nhà in Tin-Duc Thu-Xa 33 à 39, rue Sabourain Saigon

Garage with exemplars
Saigon, le 23/4/88

OOO IMPRIMERIE OOO
TIN-DUC THU-XA
33 à 39, rue Sabourain
OOO SAIGON OOO